

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 507/2019
03.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца Фонд за развој Републике Србије, Ниш, чији је пуномоћник Александар Петковић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Бечеју и Другог основног суда у Београду, на седници одржаној дана 03.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање у овој парници надлежан је Основни суд у Бечеју.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зрењанину Гж И број 76/19 од 19.06.2019. године, делимично је преиначено решење Основног суда у Бечеју Ипв Ив број 7/19 од 01.02.2019. године, које је исправљено решењем од 18.04.2019. године, тако што је одређено да ће се по правноснажности решења предмет доставити парничном одељењу Другог основног суда у Београду на поступање, док је у преосталом делу решење првостепеног суда потврђено.

Други основни суд у Београду није прихватио своју надлежност за одлучивање у овој парници, већ је списе уз акт П број 3412/19 од 29.08.2019. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности, сматрајући да је за одлучивање надлежан Основни суд у Новом Бечеју.

Решавајући сукоб надлежности на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је оценио да је за одлучивање надлежан Основни суд у Бечеју.

Према стању у списима, предлог за извршење на основу веродостојне исправе поднет је Основном суду у Бечеју – Судска јединица у Новом Бечеју, који је поступајући по предлогу донео решење о извршењу и Ив број 168/18 од 14.12.2018. године, којим је одређено предложено извршење. Како је на ово решење изјављен приговор, то је Основни суд у Бечеју решењем Ипв Ив број 7/19 од 01.02.2019. године наведено решење ставио ван снаге. Међутим, ово решење је преиначено решењем Вишег суда у Зрењанину Гж И број 76/19 од 19.06.2019. године и тако што је одређено да ће се по правноснажности решења списи доставити парничном одељењу Другог основног суда у Београду на поступање по приговору, са образложењем да је уговором о дугорочном кредиту број .. од 12.12.2018. године, који је закључен између парничних странака, у члану 7. уговорена надлежност Трговинског суда у Београду, док је уговором о залози број ../. од истог датума, у члану 7. уговорена надлежност месно надлежног суда у Београду.

Према члану 39. став 1. Закона о парничном поступку, за суђење је опште надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште. Према одредби члана 19. став 1. истог закона, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, најкасније у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу. Суд ће се по службеној дужности огласити месно надлежним у року од осам дана од дана пријема тужбе, ако се тужба не доставља туженом на одговор. Ставом 3. прописано је да се суд може по приговору месне ненадлежности туженог огласити месно ненадлежним у року од осам дана од пријема одговора на тужбу. Ако се тужба не доставља на одговор, тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту односно на првом рочишту за главну расправу, ако се припремно рочиште не одржава (став 4.).

Међутим, на основу овако закљученог споразума о месној надлежности није могуће установити надлежност Другог основног суда у Београду. Наиме, у време закључења уговора о дугорочном кредиту број .. од 12.12.2018. године, Трговински суд у Београду није ни постојао, већ је формиран Привредни суд у Београду. Осим тога, споразумом о надлежности није могуће уговорати стварну надлежност судова. Надаље, надлежност Другог основног суда у Београду у овом спору не може се засновати ни на основу одредбе члана 7. Уговора о залози број ../. од 12.12.2018. године. Наиме, овим уговором засновано је заложно право на покретним стварима овде туженог, а ради обезбеђења потраживања из основног уговора о кредиту број .. од 12.12.2018. године, при чему је овим уговором о залози уговорена месна надлежност суда у Београду, без прецизирања о ком суду је конкретно реч. При том, овај суд напомиње да је предлог за извршење, у конкретном случају, поднет ради намирења новчаног потраживања које проистиче из уговора о кредиту, па независно од чињенице да је извршни поверилац у предлогу за извршење определио надлежност Другог основног суда у Београду за даље поступање у случају изјављивања приговора, не постоји нити једна тачка везивања која би установила надлежност овог суда за даље поступање. Из овог разлога се надлежност суда за поступање у овој правној ствари одређује на основу општих правила о месној надлежности, то јест на основу одредбе члана 39. став 1. Закона о парничном поступку, па је применом одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић